

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Bytové družstvo 527**, IČO: 62408470
se sídlem Praha 4, Krč, U Nových domů II 527/1
zastoupené Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem
se sídlem Tábor, Příběnická 1908/12

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2

za účasti: **TIVERTON a.s.**, IČO: 27377989
se sídlem Praha 1, Nové Město, Na Struze 227/1
zastoupená Mgr. Davidem Belhou, advokátem
se sídlem Praha 2, Jiřího z Poděbrad 1382/2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2018, č. j. MHMP 206658/2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12. 9. 2017, č. j. P4/100189/17/OST/SMID. Tímto rozhodnutí byla osobě zúčastněné na řízení podle § 118 odst. 3 ve spojení s § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) povolena změna stavby před dokončením na stavbu nazvanou „polyfunkční dům na ul. Pacovská, Praha 4 – Krč, na pozemcích parc. č. 1178/2, 1177/2, 1177/1, 3183 a 3182/1 v k. ú. Krč, včetně vodovodní přípojky napojené na řad v ul. Pacovská, plynovodní a kanalizační přípojky napojené na řad v ul. U Nových domů I“ (dále jen „stavba“).

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítal vady ve vymezení předmětu řízení. Uvedl, že rozhodnutí stavebního úřadu ve výroku obsahuje rozdílný rozsah změny stavby, než je uveden v oznámení zahájení řízení o změně stavby před dokončením ze dne 20. 4. 2017. Konkrétně nad rámec vymezeného předmětu řízení je uvedeno:
 - nahrazení oken průvětrníky a redukce jejich počtu v 1. PP a změna dispozic 1. PP - 6. NP,
 - změna délky rampy pro pěši a vložení mezipodesty, v prostoru terasy 1.NP budou do stropu garáží přidány dva světlíky,
 - změna polohy kotelny, která bude přemístěna z 6. NP do 1. PP a s tím související zrušení prosklené části kotelny,
 - změna ustoupení 5. NP od jihovýchodní fasády ze 7.0 m na 5,0 m,
 - změna polohy hlavního vstupu a vchodů do obchodních jednotek,
 - zrušení zkosené konstrukce na terase 6.NP,
 - změna skladby střešního pláště a změna skladby obvodových a mezibytových konstrukcí.

Tvrdil, že stavební úřad rozšířil předmět řízení vymezený oznámením o zahájení řízení. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541. Uvedl, že při neurčitěm vymezení předmětu řízení tak, jak bylo učiněno v projednávaném případě, klade stavební úřad na účastníky řízení nepřiměřené nároky, aby z podkladových materiálů sami seznali, které změny stavby před dokončením jsou předmětem řízení. Namítal, že konkrétní výčet změn stavby se dozvěděl až z napadeného rozhodnutí. Žalobce tak nemohl řádně uplatnit svá procesní práva, neboť z usnesení o zahájení řízení nebylo jasné, o jakých změnách stavby se rozhoduje.

3. Namítal, že změna stavby představuje takový zásah do územního rozhodnutí, že mělo být zažádáno o změnu územního rozhodnutí, případně měl být vydán územní souhlas. K tomu poukázal na změnu konstrukčních výšek podlaží, čímž došlo k celkovému zvýšení stavby, dále na změnu umístění délky a sklonu příjezdové rampy, změnu ustoupení 5. nadzemního podlaží a celkové dispoziční změny 1. podzemního podlaží. Územní souhlas vydán nebyl, a tudíž stavební úřad nebyl oprávněn vydat rozhodnutí o změně stavby.
4. V dalším žalobním bodu žalobce nesouhlasil se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s námitkami týkajícími se nedostatečného vymezení parkovacích stání. Tvrdil, že pokud mají být dispoziční změny 1. podzemního podlaží posouzeny s příslušnými ustanoveními

OTPP, tak musí být posouzeny dle platných technických norem v době vydání příslušné projektové dokumentace, nikoliv podle technických norem platných v době vydání územního rozhodnutí. Uvedl, že z celkového počtu 35 parkovacích stání neodpovídá současné technické normě 21 parkovacích stání a navíc jedno z těchto parkovacích stání není využitelné (konkrétně parkovací stání č. 31), z důvodu nízké světlé výšky. Výběr technické normy z roku 1998 považoval žalobce za účelový. K tomu žalobce odkázal na § 111 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého má stavební úřad ověřit účinky budoucího užívání a § 119 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého při změně technických norem se posuzuje stavby podle technických norem, které platily v době, kdy byla projektová dokumentace zpracována. Dále žalobce odkázal na vyhlášku č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, která byla účinná v době zpracování projektové dokumentace, a podle které předmětná stavba měla mít 3 vyhrazená stání, avšak projektová dokumentace počítá pouze s jedním vyhrazeným parkovacím stáním. Uzavřel, že správní orgány nesprávně posoudily soulad projektové dokumentace s obecnými požadavky na výstavbu a rovněž tak neposoudily nedostatečné rozměry parkovacích stání z hlediska budoucích účinků užívání stavby.

5. Za nedostatečný a nepřezkoumatelný žalobce označil způsob, jakým se žalovaný vypořádal s námitkou žalobce týkající se vjezdové rampy. Žalobce poukazoval na skutečnost, že tím, že se rampa přiblížila k jeho obytnému domu, dochází k většímu zásahu do pohody bydlení. Žalovaný námitku zdůvodnil tak, že *„otázky znečištění ovzduší posuzuje dotčený orgán, chránící zájmy ve věci ochrany ovzduší, který vydal souhlasné stanovisko k umístění stacionárních zdrojů ... pouhý posun vjezdu do garáže či úprava polohy vjezdové rampy v žádném případě nemůže změnit množství imisí v ovzduší“*. Žalobce doplnil, že osobní vozidla nepředstavují stacionární zdroj znečištění ovzduší, nýbrž mobilní zdroje znečištění ovzduší. Předmětným stanoviskem je tak zřejmě myšleno stanovisko Odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 5. 8. 2016, sp. zn. P4/102010/16/OŽPAD/MVI/St, které se však znečištění ovzduší způsobenému vjezdovou rampou nevěnuje. Samotná změna nemusí mít vliv na celkové imise v objektivním slova smyslu, avšak přiblížení vjezdové rampy má vliv na to, že předmětné imise (znečištění ovzduší, hluk) budou více zatěžovat žalobce, neboť k jeho pozemku se vjezdová rampa přiblížila.
6. Dále namítal, že umístění vjezdové rampy bylo okótováno v rámci příslušné projektové dokumentace. Změnou umístění vjezdové rampy tak dochází oproti územnímu rozhodnutí ke změně. Projektová dokumentace tak je v rozporu s územním rozhodnutím.
7. Ve vztahu k příjezdové rampě žalobce rovněž namítal, že se přibližuje k pozemku p. č. 1178/1 v k. ú. Krč, přičemž dojde k omezení přístupu k domu č. p. 527 v k. ú. Krč, což bude mít přímý vliv na přístup a provoz tohoto domu. Zejména dojde ke znesnadnění a omezení přístupu do pronajatých prostor provozovny oční optiky.
8. Rovněž namítal, že posun vodovodní přípojky nebyl schválen a představuje změnu vůči územnímu rozhodnutí. Změnu stavby před dokončením lze povolit jen v souladu s územním rozhodnutím.
9. Tvrdil, že ke změně oproti územnímu rozhodnutí dochází i při změně celkové výše stavby. Uvedl, že v rámci výroku rozhodnutí nelze stanovit výšku pouze přibližným určením. Protože se v projednávaném případě fakticky jedná o nástavbu, musí být dle žalobce zvýšení světlé výšky stavby (byť o 25 až 30 cm) řádně posouzeno.

III. Vyjádření k podané žalobě a související vyjádření

10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. K námitce, podle které žalobce nebyl obeznámen s rozsahem změny stavby před dokončením, žalovaný uvedl, že podle § 118 odst. 3 stavebního zákona má žádost o povolení změny stavby před dokončením obsahovat kromě dalšího i popis změn a jejich porovnání s povolením stavby. Osoba zúčastněná na řízení vypsala změny jak v žádosti, tak v příloze č. 1 dokumentace. K tvrzení, že byly povoleny jiné změny, než ke kterým bylo řízení zahájeno, žalovaný uvedl, že řízení bylo vedeno na základě doložené dokumentace, byly projednávány změny uvedené v dokumentaci v příloze č. 1 datované 4/2013, včetně doplnění o změnu materiálu zábradlí podle aktualizace 6/2014 (tj. před podáním žádosti), jiné změny se neprojednávaly ani nebyly předmětem napadeného rozhodnutí. Poznamenal, že jak má vypadat oznámení o zahájení řízení o změně stavby před dokončením, stavební zákon neupravuje.
12. Dále uvedl, že se správní orgány zabývaly tím, zda je navrhovaná změna stavby před dokončením v souladu s územním rozhodnutím a své závěry řádně a podrobně odůvodnily. V době, kdy bylo územní rozhodnutí vydáno, se výrazem „cca“ výškové kóty běžně označovaly. Rozhodnutí o umístění stavby je pravomocné a není možné nyní tvrdit, že výraz „cca“ v něm nemá žádnou váhu. Výšková kóta nebyla stanovena striktně a stavební úřad s tímto musí pracovat. V případě, že dojde k závěru, že změna výšky je ještě v toleranci „cca“ musí svůj závěr věrohodně odůvodnit. Stavebník prokázal, že nepatrnou změnou výšky nebude ovlivněno denní osvětlení a proslunění sousedních bytových domů. Rozdíl výšek oproti hodnotám stanoveným jako cca dosahuje rozmezí 25 až 30 cm. Mimo výše uvedené s ohledem na princip zaokrouhlování lze dle žalovaného konstatovat, že je záměr v souladu s podmínkami územního rozhodnutí.
13. K námitce týkající se parkovacích stání žalovaný uvedl, že v souladu s podmínkou č. 7 je navrženo 35 parkovacích stání. Změna počtu parkovacích stání není předmětem změny stavby před dokončením. Zda dochází ke změně rozmístění parkovacích stání z dokumentace sice nelze konkrétně zjistit, protože v kopii ověřené dokumentace parkovací stání nebyla zakreslena, ale porovnáním ověřeného výkresu k pravomocnému stavebnímu povolení a výkresů změny stavby před dokončením lze zjistit, že je předmětem dispoziční změny kromě dalšího komunikační jádro (schodiště a výtah) a rampa v 1. PP, takže se jedná o celkovou dispoziční změnu 1. PP a jako taková by měla být posouzena. Z toho vyplývá, že musí být posouzen soulad řešení garáží s OTTP.
14. Ve výkrese 1. PP změny stavby před dokončením jsou parkovací stání okótována a je zřejmé, že některá nesplňují požadavek čl. 56 odst. 4 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy (OTTP), tzn. že nemají velikost min. 2,5 x 5,0 m dle ČSN 73 60 58 Jednotlivé, řadové a hromadné garáže. Je však třeba si uvědomit, že počet parkovacích míst v hromadné garáži byl navrhován v době, kdy platila ČSN 73 6058 Hromadné garáže - Základní ustanovení, podle níž byla minimální velikost kolmého stání 2,25 x 4,50 m, takže se potřebný počet stání do navrženého objemu 1. PP mohl umístit. Tato ČSN byla k 1. 10. 2011 zrušena a nahrazena výše uvedenou ČSN 73 6058 Jednotlivé, řadové a hromadné garáže. Navrhovaný počet parkovacích stání je v souladu s OTTP i s podmínkou ÚR a není předmětem změny stavby před dokončením. Předmětem změny stavby před dokončením je dispoziční řešení 1. PP bez změny jeho půdorysného rozsahu.

15. K námitkám směřujícím do umístění rampy žalovaný uvedl, že pro umístění rampy nebyly v územním rozhodnutí stanoveny další podmínky. V podmínce č. 7 bylo stanoveno, že vjezd do garáží bude chodníkovým přejezdem z ulice Pacovská, tato podmínka je splněna, chodníkový přejezd však není předmětem stavebního povolení obecného stavebního úřadu. Vjezd slouží stejnému počtu vozidel, jako sloužil v ověřené dokumentaci, podmínky vlivu stavby na okolí se tudíž nemění, do ovzduší se bude dostávat stejný objem exhalátů. Otázky znečištění ovzduší posuzuje dotčený orgán, chránící zájmy ve věci ochrany ovzduší, který vydal souhlasné stanovisko k umístění stacionárních zdrojů. Pouhý posun vjezdu do garáže či úprava polohy vjezdové rampy v žádném případě nemůže změnit množství imisí v ovzduší.
16. Dále žalovaný uvedl, že je sice pravda, že podle judikatury mají informace na ověřené situaci stejnou váhu, jako podmínky výroku rozhodnutí, ale v daném případě je doloženo rozhodnutí o připojení na komunikaci, s nímž je situace doložená ve stavebním řízení v souladu a pozice připojení je rovněž v souladu s podmínkou územního rozhodnutí. Navíc pozice vjezdu nebyla v situaci ověřené v územním řízení okótována.
17. K námitce týkající se vodovodní přípojky žalovaný uvedl, že žalobce nesdělil, jakým způsobem jsou jeho práva ovlivněna tím, že je údajně posunuta.
18. V replice ze dne 16. 8. 2016 žalobce nad rámec svých tvrzení uvedených v podané žalobě uvedl, že některá parkovací stání jsou v rozporu s parametry předepsanými ČSN 73 6058, jež byla účinná v době vydání územního rozhodnutí. Konkrétně se jedná o parkovací stání č. 31, kdy není dodržena stanovená minimální světlá a podchodová výška. U parkovacího stání č. 34 a 35 není dodržena minimální šířka parkovacího stání, když tato je pouze 2,4 m. Není tak dodržen územním rozhodnutím předepsaný počet parkovacích stání.
19. Podáním ze dne 13. 2. 2019 žalobce rozšířil žalobu o tvrzení, že vzhledem k tomu, že nebyly provedeny stavební práce směřující k vlastnímu provedení stavby ve lhůtě dle § 115 odst. 4 stavebního zákona, stavební povolení na stavbu zaniklo. Z tohoto důvodu nelze povolit ani změnu stavby.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
21. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
22. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 118 odst. 2 stavebního zákona změnu stavby před jejím dokončením lze povolit jen v souladu s územním rozhodnutím nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí; vyžaduje-li změna stavby před jejím dokončením změnu územního rozhodnutí, je možné rozhodnout o této změně ve spojeném řízení, ustanovení § 94 a 94a se použijí přiměřeně.
 - Podle § 118 odst. 3 stavebního zákona stavební úřad může na žádost stavebníka nebo jeho právního nástupce povolit změnu stavby před jejím dokončením. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí popis změn a jejich porovnání s povolením

stavby a s ověřenou projektovou dokumentací. K žádosti připojí projektovou dokumentaci změn stavby, popřípadě kopii ověřené projektové dokumentace, do které projektant vyznačí navrhované změny. Žádost o změnu stavby před dokončením stavební úřad projedná s účastníky stavebního řízení a dotčenými orgány v rozsahu, v jakém se změna přímo dotýká práv účastníků stavebního řízení, jakož i zájmů chráněných zvláštními právními předpisy. Na řízení a povolení změny stavby před dokončením se vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení.

23. Námitku žalobce, podle které stavební úřad v oznámení o zahájení řízení dostatečně nevymezil předmět řízení, neshledal soud oprávněnou. Soud přisvědčuje tvrzení žalobce, že oznámení stavebního úřadu o zahájení řízení o změně stavby před dokončením ze dne 20. 4. 2017, č. j. P4/056211/17/OST/VAS, neobsahuje totožný popis změn stavby před dokončením jako prvostupňové rozhodnutí. Rozdílností popisu změn stavby před dokončením v oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 4. 2017, č. j. P4/056211/17/OST/VAS, a rozhodnutím stavebního úřadu nemohl být žalobce dotčen na svých právech. V oznámení o zahájení řízení stavební úřad obecně popsal hlavní změny stavby, které osoba zúčastněná na řízení v žádost o povolení změny stavby před dokončením uvedla. Žalobce tedy byl obecně seznámen s navrhovanými změnami stavby. Zároveň stavební úřad v oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 4. 2017, č. j. P4/056211/17/OST/VAS, poučil žalobce o právu nahlédnout do podkladů rozhodnutí. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že osoba zúčastněná na řízení v souladu s § 118 odst. 3 stavebního zákona v žádosti o povolení změny stavby podrobně popsala změny stavby před dokončením, a to nejen v žádosti ale rovněž i v příloze č. 1 dokumentace. Žalobce tak měl možnost se navrhovanými změnami stavby podrobně obeznámit nahlédnutím do spisového materiálu. Nevyužil-li žalobce svého práva nahlédnout do spisu a seznámit se s podanou žádostí osoby zúčastněné na řízení, přestože mu v tom nic nebránilo, nelze se následně bránit tím, že předmět řízení nebyl v oznámení dostatečně určitě identifikován. V projednávaném případě byl předmět řízení vymezen nikoliv oznámením o zahájení řízení ze dne 20. 4. 2017, č. j. P4/056211/17/OST/VAS, ale žádostí žalobce o povolení změny stavby před dokončením. V této souvislosti soud rovněž podotýká, že žalobce ani neuvedl, jaká procesní práva nemohl v důsledku postupu stavebního úřadu uplatnit.
24. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, nepovažuje soud za relevantní, a to s ohledem na odlišný charakter vedených správních řízení. Zatímco Nejvyšší správní soud vyslovil své závěry ve vztahu k řízení o správním deliktu, tedy v řízení zahajovaném z moci úřední, jehož předmět musí být v oznámení o zahájení řízení jednoznačně vymezen a pouze o předmětu vymezeném v oznámení o zahájení řízení se vede řízení. Naproti tomu v projednávaném případě se jedná o řízení o žádosti, které bylo zahájeno podáním žádosti osoby zúčastněné na řízení. Předmět tohoto řízení byl vymezen v žádosti osoby zúčastněné na řízení o povolení změny stavby před dokončením a výlučně o tomto předmětu, nikoliv o předmětu uvedeném v oznámení o zahájení řízení, bylo vedeno správní řízení.
25. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, podle které mělo být zažádáno o nové územní rozhodnutí, popřípadě územní souhlas. K výše uvedené námitce soud uvádí, že stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí, stejně jako žalovaný v napadeném rozhodnutí, se v souladu s § 118 odst. 2 stavebního zákona zabývali posouzením, zda projektová

dokumentace změny stavby před dokončením je v souladu s podmínkami vydaného rozhodnutí o umístění stavby ze dne 25. 11. 1998, sp. zn. 131258/98/OUR/J/Chal, (dále jen „územní rozhodnutí“), přičemž dospěli k závěru, že všechny podmínky územního rozhodnutí dotčené změnou stavby byly splněny, a tedy že nebylo nutno požádat o nové územní rozhodnutí, případně souhlas. Soud pak v projednávaném případě neshledal důvod se od těchto závěrů odchýlovat.

26. K celkovému zvýšení stavby soud předně poukazuje na skutečnost, že územní rozhodnutí nabylo dne 2. 6. 1999 právní moci. Soud je tak povinen podle § 52 odst. 2 s.ř.s. z tohoto rozhodnutí vycházet. V územním rozhodnutí jsou výšky střech nad jednotlivými podlažími stavby vyjádřeny prostřednictvím výrazu „cca“. Jinými slovy výška střech jednotlivých podlaží není v územním rozhodnutí stanovena striktně, ale pouze přibližně (zhruba). S ohledem na uvedené se soud zabýval otázkou, zda změna výšky střech představuje zásadní změnu oproti územnímu rozhodnutí, nebo zda se jedná o změnu nepodstatnou, kterou lze podřadit pod územním rozhodnutím uvedenou přibližnou výšku střech. Z územního rozhodnutí vyplývá, že střecha ve 4., 5. a 6. nadzemním podlaží byla stanovena ve výšce cca 12 m, 15 m a 18 m. Naproti tomu navrhovaná změna stavby představuje oproti územnímu rozhodnutí navýšení v případě 4., 5., a 6. nadzemního podlaží o 30 cm, 25 cm a 26 cm. Z výše uvedeného vyplývá, že změna výšky střech stavby nepřesahuje ani v jednom z uvedených případů 3 % původní výšky střech. S ohledem na celkovou výšku jednotlivých střech a velikosti jednotlivých zvýšení, respektive jejich poměr soud přisvědčil závěru správních orgánů, že změna výšky střech odpovídá přibližnému určení výšky střech v územním rozhodnutí. Změna výšky střech pak nemá vliv na denní osvětlení a proslunění sousedních bytových domů (viz světelně technická studie vlivu navrhované stavby na proslunění a denní osvětlení sousedních bytových domů 527 a 528).
27. Pokud jde o změnu umístění, délky a sklonu příjezdové rampy soud uvádí, že územní rozhodnutí neobsahuje bližší popis umístění vjezdové rampy, včetně sklonu, když pouze podmínka č. 7 stanovila, že „*Vjezd do podzemní garáže bude chodníkovým přejezdem z ulice Pacovská*“. Dle žádosti o změnu stavby před dokončením byla příjezdová rampa posunuta blíže k pozemku žalobce, a to o 3,3 m, dále byla rampa natočena rovnoběžně s jihovýchodní stěnou 1. podzemního podlaží a prodloužena na sklon 14 %. Chodníkový přejezd z ulice Pacovská byl zachován. Vzhledem ke skutečnosti, že územní rozhodnutí blíže nespecifikovalo umístění vjezdové rampy, případně délku a sklon a dále protože jediná podmínka územního rozhodnutí spočívající v chodníkovém přejezdu z ulice Pacovská byla zachována, nelze dospět k jinému závěru, že podmínka č. 7 územního rozhodnutí byla ve vztahu k umístění, délce a sklonu příjezdové rampy splněna.
28. K tvrzení žalobce, podle kterého bylo umístění rampy okótováno, a to v rámci příslušné projektové dokumentace, soud uvádí, že žalobce k podané žalobě nepřiložil žádný podklad, ze kterého by bylo okótování příjezdové rampy zřejmé. Žalobce tak nedostal důkaznímu břemenu, kterého ve vztahu k uvedenému tvrzení tížilo. Ze správního spisu předloženého žalovaným pak vyplývá, že součástí územního rozhodnutí jsou 2 přílohy, a to situace 1:1000 a situace koordinační 1:500. Ani v jedné z uvedených příloh není poloha rampy okótována. Tvrzení žalobce, že umístění rampy bylo okótováno, tak nemá podklad ve spisovém materiálu předloženém žalovaným.
29. Soud přisvědčil závěru správních orgánů, podle kterých posun vjezdu do garáží a úprava polohy příjezdové rampy nemůže mít vliv na hlukové zatížení a zvýšení znečištění ovzduší

z výfukových zplodin. Příjezdová rampa bude využívána stejným počtem vozidel jako před změnou stavby. Hlukové zatížení a znečištění ovzduší tak bude stejné, jako v případě původně umístěné rampy. Povaha posunu příjezdové rampy, stejně jako charakter sklonu rampy nejsou takového rázu, aby mohlo dojít k zásadnější změně v hluku, případně množství zplodin oproti původní stavbě. Rampa je posunována pouze o 3,3 m, tj. o necelou délku samotné rampy, sklon rampy je pak snížen ze 17 % na 14 %. Snížení sklonu rampy je dle názoru soudu ku prospěchu žalobce, neboť naopak může vést ke snížení hluku a imisí, byť v nepatrném množství. K tomu soud odkazuje na Hlukovou studii zak. číslo: 2/005-01/13 zpracovanou Ing. V. Z., podle které dopravní obsluha stavby nebude v žádném případě zdrojem nadměrného hluku, když ekvivalentní hladiny akustického tlaku A budou hluboko podlimitní. Dle situace, která byla podkladem uvedené Hlukové studie a která je k této studii přiložena vychází Hluková studie již ze změny polohy příjezdové rampy. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že změna umístění, délky a sklonu příjezdové rampy není takového rázu, aby odůvodňovala vydání nového územního rozhodnutí, případně souhlasu.

30. Důvodným neshledal soud tvrzení žalobce, podle kterého se příjezdová rampa přibližuje k pozemku žalobce, přičemž dojde k omezení přístupu k domu žalobce, což bude mít přímý vliv na přístup a provoz tohoto domu, zejména dojde k znesnadnění a omezení přístupu do pronajatých prostor provozovny oční optiky. Žalobce v podané žalobě neuvedl a rovněž ani nedoložil, jakým konkrétním způsobem by měl být přístup a provoz domu žalobce omezen a jakým konkrétním způsobem by měl být znesnadněn nebo omezen přístup do pronajatých prostor, ač tak bylo výlučně na něm. Soud ze správního spisu předloženého žalovaným zjistil, že změna umístění příjezdové rampy nikterak nezasahuje na pozemek žalobce. Příjezdová rampa je od pozemku žalobce vzdálena 2,2 m a od domu žalobce 9 m. Na hranici pozemku žalobce se nachází přístřešek na popelnice patřící k domu žalobce. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že změna umístění příjezdové rampy nikterak neomezí přístup k domu žalobce, respektive neztíží přístup k pronajímaným prostorům.
31. Nové územní rozhodnutí, případně souhlas dle názoru soudu nevyžadovalo ani ustoupení 5. nadzemního podlaží. Územní rozhodnutí, konkrétně jeho druhá podmínka ve vztahu k ustupujícímu 5. nadzemnímu podlaží stanovila, že ustupující 5. nadzemní podlaží půdorysně respektuje tvar 4 plných podlaží a dále, že ustoupení jihovýchodní fasády 5. nadzemního podlaží bude cca o 5 m oproti spodnímu podlaží. Dle podané žádosti o změnu stavby před dokončením došlo ke změně ustoupení 5. nadzemního podlaží od jihovýchodní fasády ze 7 m na 5 m. Porovnáním územního rozhodnutí a podané žádosti jednoznačně vyplývá, že změna stavby plně respektuje druhou podmínku územního rozhodnutí. Vnější obrys půdorysu domu, stejně jako umístění stavby pak zůstávají zachovány.
32. Pokud jde o dispoziční změny 1. podzemního podlaží, respektive zajištění dopravy v klidu pak územní rozhodnutí stanovilo, že podzemní podlaží bude využito pro parkování (podmínka 6) a dále, že v garáži pod objektem bude vybudováno 35 stání pro osobní automobily, přičemž z celkového počtu odstavných a parkovacích stání bude minimálně 1 stání prostorově upravené pro vozidlo se sníženou pohyblivostí (viz podmínka 7). Žádné další podmínky územního rozhodnutí pro 1. podzemní podlaží nevymezilo. Z žádosti o změnu stavby před dokončením vyplynulo, že podzemní podlaží bude nadále využíváno pro parkování, přičemž počet parkovacích stání bude zachován, včetně počtu vyhrazeného

parkování. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že podmínky územního rozhodnutí byly ve vztahu k dispozičním změnám v 1. podzemním podlaží dodrženy. Pro úplnost soud doplňuje, že ve vztahu k poloze kotelny, která byla změnou stavby přesunuta z 6. nadzemního podlaží do 1. podzemního podlaží, územní rozhodnutí, nestanovilo žádné omezující podmínky. Z hlediska územního rozhodnutí tak změna polohy kotelny není relevantní. Na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že dispoziční změny 1. podzemního podlaží nevyžadovaly nové územní rozhodnutí, případně souhlas.

33. K otázce, podle jakého předpisu upravující obecně technické požadavky na výstavbu, měla být posouzena změna stavby před dokončením, soud odkazuje na přechodné ustanovení nařízení č. 10/2016 Sb. HMP, konkrétně na § 85. Toto ustanovení jednoznačně upravuje, podle jakého předpisu, upravující obecně technické požadavky na výstavbu, mají stavební úřady postupovat při posuzování projektové dokumentace. Podle § 85 odst. 1 výše uvedeného nařízení se dokumentace a projektová dokumentace, která byla zpracována do 30. září 2014 podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a předložena stavebnímu úřadu ve lhůtě do 30. září 2016, posuzuje podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Osoba zúčastněná na řízení podala žádost o změnu stavby před dokončením dne 4. 9. 2014, přičemž projektová dokumentace je datována 6/2014. S ohledem na okamžik podání žádosti a rovněž i zpracování projektové dokumentace má soud ve shodě se správními orgány za to, že relevantním předpisem je vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „OTPP“).
34. Pokud jde o použití normy stanovující velikost parkovacích stání, soud má ve shodě se správními orgány za to, že je v daném případě nutno zohlednit skutečnost, že územní rozhodnutí a rovněž i stavební povolení na předmětnou stavbu (viz rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 22. 9. 2010, č. j. P4/102311/10/OST/VAS, které nabylo právní moci dne 10. 5. 2011) bylo vydáno za účinnosti normy ČSN 73 6058 Hromadné garáže – Základní ustanovení, která stanovila rozměr minimální velikosti stání 2,25 x 4,5 m. Za tohoto stavu věci a rovněž s přihlédnutím ke skutečnosti, že se změnou stavby nemění počet parkovacích stání, ale pouze dispozice 1. podzemního podlaží, a to při zachování stávající velikosti podlaží, má soud za to, že bylo na místě použít normu platnou v době vydání územního rozhodnutí, respektive stavebního povolení. Je totiž rozumné očekávat, že na změnu stavby před dokončením se budou vztahovat stejné normy jako na povolení stavby samotné. Nebyla-li by totiž změna stavby povolena, došlo by k realizaci stavby za podmínek již schválených, tj. za podmínek normy ČSN 73 6058 Hromadné garáže – Základní ustanovení. Z výkresu 1. podzemního podlaží, aktualizace 12/2015, vyplývá, že všechna parkovacích stání splňují minimální rozměr stanovený normou ČSN 73 6058 Hromadné garáže – Základní ustanovení.
35. Nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že parkovací stání č. 31 není využitelné z důvodu nízké světlé výšky. Soud ze správního spisu předloženého žalovaným zjistil, že podchodová výška je u tohoto parkovacího stání skutečně snížena, avšak pouze lokálně, přičemž snížení výšky se nachází mimo umístění vozidla. Pouze lokální snížení, nacházející se mimo umístění vozidla dle soudu nemá na použití uvedeného parkovacího stání vliv.
36. K tvrzení žalobce, že stavba musí zabezpečit dvě vyhrazená stání pro vozidla osob těžce pohybově postižených a jedno parkovací stání pro osobu doprovázející dítě v kočárku,

soud uvádí, že toto tvrzení nepovažuje v předmětném řízení o změně stavby před dokončením za relevantní. Předmětem žádosti o změnu stavby před dokončením totiž nebylo snížení, případně úprava počtu parkovacích stání, a to ani ve vztahu k parkovacím stáním osob těžce pohybově postižených a osob doprovázejících dítě v kočárku. Předmětem žádosti osoby zúčastněné na řízení byla změna dispozice 1. podzemního podlaží. V počtu parkovacích stání, včetně vymezených parkovacích stání je osoba zúčastněná na řízení povinna dodržet podmínky již vydaných rozhodnutí. Nedotýkala-li se změna stavby počtu parkovacích stání, včetně stání vymezených nelze opětovně posuzovat, zda stavba, na kterou již bylo vydáno pravomocného stavebního povolení, splňuje podmínky vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, týkající se počtu vyhrazených stání. Toto bylo provedeno v rámci již vydaného a pravomocného stavebního povolení.

37. K námitce žalobce, týkající se posunu vodovodní přípojky a nutnosti změny územního rozhodnutí soud uvádí, že dle územního rozhodnutí, má být vodovodní přípojka umístěna v ulici Pacovská. Podle průvodní zprávy pak dochází k posunutí o 4,5 m vůči původnímu stavu. Vodovodní přípojka dle změny stavby zůstává umístěna v ul. Pacovská. Z výše uvedeného vyplývá, že podmínky územního rozhodnutí jsou ve vztahu k vodovodní přípojce splněny.
38. K námitce žalobce uvedené v podání ze dne 13. 2. 2019 soud uvádí, že tato byla uplatněna po dvouměsíční lhůtě určené k podání, případně rozšíření žaloby (viz § 72 odst. 1 s.ř.s.). Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 26. 2. 2018. Lhůta k podání žaloby, případně k rozšíření žaloby tak uplynula dne 26. 4. 2018. Žalobce doplnil žalobu dne 13. 2. 2019, tj. po uplynutí lhůty. Z uvedeného důvodu se soud touto námitkou nemohl zabývat.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
40. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.
41. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost v souvislosti, s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. dubna 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu